

vi har hørt fra Venstre. Det ærede Medlem understregede Nødvendigheden af at skride til visse Arter af ekstraordinære Foranstaltninger og gjorde det alene med en Udtalelse, som lød saaledes, at Smaafolk paa Landet faar overhovedet ikke Flæsk. Det er vistnok fuldkommen sandt, at der baade paa Landet og andre Steder er uhyre stor Trang til dette vigtige Næringsmiddel, og det er, saa vidt jeg har forstaaet Lovforslaget, netop dets Hensigt at afhjælpe de Mangler, der kan være baade her og der, ogsaa den, at Smaafolk paa Landet ikke er i Stand til for Øjeblikket at skaffe sig Flæsk. Hvad angaar det ærede Medlems Henstilling til Københavns Kommune om at paatage sig Svineopdrætning, skal jeg love, at dette Spørgsmaal skal blive velvilligt overvejet, men det er muligt, at det støder paa visse praktiske Vanskeligheder, thi Svinehold er, saa vidt jeg husker, forbudt i København ved Sundhedsvedtægten, og andre Vanskeligheder kunde ogsaa tænkes at opstaa. Men jeg skal tage til Efterretning, at en Landmand har anbefalet os her i København paa Grund af den Vanskelighed, der er ved at faa Landbrugsprodukter i det agerdyrkende Land, som Danmark er, at lave et Slags kommunal-socialistisk Svineavlscentre. For saa vidt det er Hensigten med denne Kommunal-socialisme at slaa Lovforslaget ned — hvad jeg ikke tror er det ærede Medlems Hensigt —, men for saa vidt nogen skulde have den stille Hensigt, erkender jeg, at man naturligvis ikke kan afhjælpe Nødvendigheden af Dyrtdisforanstaltninger ved et saadant Svineavlscentre, og at det foreliggende Lovforslag ikke overflødiggjordes, selv om Københavns Kommune fandt en Form, hvorunder den kunde opdrætte Svin, for det tager jo en 8 Maaneder eller saa, før der kan blive noget ud af det. Som Følge deraf antager jeg ikke, at vi, selv om vi skrider til denne Foranstaltning, kan undvære andre Dyrtdisforanstaltninger. Jeg forstod heller ikke det ærede Medlem saaledes, men takker ham baade for hans Tale og den Idé, som han har givet Københavns Kommune.

Ivar Berendsen: Ligesom den højtærede Indenrigsminister har jeg haft det Indtryk, at blandt den Gruppe af Medlemmer, der har stillet sig dels uvilligt og dels skeptisk til Lovforslagets § 2, er det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) den, der er nærmest ved i hvert Fald at stille sig paa det samme Grundlag overfor denne Paragraf som Paragraffens Tilhæn-

gere og nærmest ved at være villig til at finde en Forstaaelse derom. Jeg betragter ikke det som tilfældigt, for i den sociale Lovgivnings mange Hjørner og Kroge finder jeg, at man, medens det ærede Medlem var Indenrigsminister, traf paa den samme noget tøvende Velvillie hos ham, den samme Villie til, selv om han til at begynde med var skeptisk, gennem Forhandling at finde et Punkt, hvorfra man kunde opnaa Enighed. Og i dette Spørgsmaal om Bispisning af Børn er det ærede Medlem fra Verninge for saa vidt heldigere stillet end de fleste andre, der har deltaget i Debatten, som han ikke har været Aktør i Debatten om Skolebispisningen. Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen), det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) har hver paa deres Maade været saa stærkt engagerede i Skolebispisningssagen, at det er dem saare vanskeligt at komme bort fra det og over til det, som denne § 2 drejer sig om, nemlig Børneernæringen. Naar jeg ikke tager mig selv med i denne Forbindelse, skønt jeg har deltaget i Debatten om Skolebispisningen i al den Tid, jeg har været Medlem af Folketinget, da er det, fordi jeg i Dag staar befriet. Fra den allerførste Gang, jeg talte i Spørgsmaalet om Skolebispisningen, og indtil i Fjor, da jeg sidste Gang havde Ordet som Ordfører, tror jeg ikke, der er en Tale, jeg har holdt om det Spørgsmaal, knapt nok en kort Bemærkning, uden at jeg har indskærpet, at det er uheldsvangert for hele Sagen, dette at Børneernæringsspørgsmaalet er blevet opfattet og behandlet af dette Ting som et Skole- eller Skolebispisningsspørgsmaal. Det var min Forgænger som Folketingsmand i Københavns 2den Valgkreds, Dr. H. L. Møller, der ivrigst trængte paa for at faa det erklæret for et Skolespørgsmaal, men for øvrigt er alle Partier medskyldige. Det uheldsvangre i denne Sag er, at skønt dette Lovforslags § 2 handler om Børneernæring, er det, som om Argumenterne mod Skolebispisningen sidder alle dens Modstandere i Kroppen, saa de skal ud af Sidebenene paa dem, som om denne Paragraf handlede om Skolebispisning.

Yderligere er der en Ting, som ikke vedkommer denne Paragraf om Børneernæring, og det er Velgørenheden. Velgørenheden har lovligt og smukt Ærinde mange Steder. Den har Ærinde til Lettelse af pludselig Modgang, den har Ærinde til Tilvejebringelse af lidt Lys i mørke Tilværelser, til